

V Bibli nacházíme řadu příběhů, kdy hlavní postava musí opustit svůj domov a vydat se někam, aniž by věděli, co je čeká.

1. Příběh Mojžíše – všechny děti do 2 let měly být zabity. Jen jedna matka měla odvahu své 3měsíční dítě zachránit. Dítě bylo vychováno v rodině faraona jako princ. Svou novou rodinu měl rád a ona jeho. Neměl důvod odcházet. Jednou byl svědkem bezpráví, které se stalo příslušníkovi jeho původního rodu. Zastal se ho a následně svou rodinu a zemi, ve které vyrostl, opustil. **Ex 2,11.-15.** Z prince se stal vyhnanec. Netušil, co ho čeká, kam jde.
2. Izraelci trpěli pod cizí nadvládou, byli otroky. Ze dne na den utíkají do neznáma.
3. Daniel žil v domě, kde panuje láska. Touží dělat věci dobře. Řada lidí byla odvedena do babylonského vyhnanství včetně něho. Už nikdy neměl vidět svou rodinu.
4. Ester jako malá přišla o rodiče. Dostala se do královského paláce – věřící židovka mezi pohany k manželovi, kterého neměla ráda.
5. Josef, vymodlený syn, byl vzat svými bratry a prodán do otroctví. Netušil, jestli svou rodinu ještě někdy uvidí. **Gen 37, 25.-28.** Někdy stačí pár slov, špatná nálada, špatné rozhodnutí a život člověka se otočí o 180 stupňů.
6. Noemi přišla o manžela i syny. Zůstala jí jen snacha Rút, ze které nakonec vyšel Král králů.
7. David opustil rodný dům a šel sloužit do paláce Saulovi. Později odešel, byl pronásledován, až se z něho stal dobrý král.
8. Také první příběh Bible o Adamovi a Evě je o odchodu do života plného bolesti, trápení kvůli neuposlechnutí Božího příkazu.

Podobných příběhů najdeme celou řadu. Když je čteme, díváme se na ně s nadhledem. Víme, jak dopadnou, říkáme si, jak bychom se chovali my na místě hlavních hrdinů. I své životy bychom mohli vyprávět jako příběh. Mnohdy bychom ho také chtěli raději jen číst a vědět, jak dopadne.

Komu v příbězích se odcházelo snáze? Kdo to měl jednodušší? Každý z nich se dostal do situace, kdy se musí rozhodnout. V tom okamžiku je nejlepší chytit se Ježíše Krista a pokračovat na své cestě s Ním.

Ve všech příbězích čteme odhodlání být věrný Bohu, zrcadlí se zde Jeho láska k nám. I když našim nechtěným odchodům nerozumíme, jsme součástí Božího soukolí. Bůh s námi má nějaký záměr, jen On zná důvod našeho odchodu. Svěřme se do Jeho náruče a věřme Mu.

Všichni známe pohádku O pyšné princezně. Král Miroslav opustil jistotu svého královského paláce a odešel, aby zachránil princeznu z její pýchy a moci špatných rádců. Stejně tak Ježíš odešel od Boha, z království nebeského na zemi, vzdal se svého božství, aby zachránil ty, kteří Ho odmítají.

Jan 13,1.